

ע"פ 59670/02/15 - מועצה מקומית שבלי, עבד אלסלאם אסעד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

ע"פ 59670-02-15 מועצה מקומית שבלי ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

בקשה מס' 1

בפני כב' השופט יונתן אברהם

המבקשים

1. מועצה מקומית שבלי

2. עבד אלסלאם אסעד

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

החלטה

בגזר דין שניתן על ידי בית משפט קמא בתיק 45168-12-12 (שלום נצרת, כב' סגן הנשיא לילי-יונג גופר מיום 18.1.15), הוטלו על המבקשים עונשים כדלקמן;

א. על המבקשת 1 קנס בסך 120,000 ₪ בשישה תשלומים החל מיום 1.3.15 וכן חתימה על התחייבות על סך 240,000 ₪ להימנע משך שלוש שנים מלעבור העבירה בה הורשעה.

ב. על המבקש 2 קנס בסך 20,000 ₪ בעשרה תשלומים החל מיום 1.3.15, או חמישה חודשי מאסר תמורתו וכן התחייבות על סך 40,000 ש"ח להימנע מלעבור העבירה בה הורשע משך שלוש שנים.

בפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין הנ"ל. בנימוקי הבקשה שבכתב נטען, כי סיכויי הערעור דינם טובים. בטיעוניו בפני טען ב"כ המבקשים, כי הוא מבסס טיעון זה על כך, שבית המשפט קמא לא שקל במסגרת שיקוליו למתחם הענישה, שיקולים לקולא שהוצגו בפניו לגבי נסיבות לקולא, מקום בו היה צריך לעשות כן.

בפני הוסיף בעניין זה, כי לעניין המבקשת 1, ככל שהיא תשלם את הקנס לקרן אליה ינותב הקנס, יהא קושי להחזיר אליה את הסכום, משום שהקרן הינה צד ג' ביחס לצדדים דן, ואין היא מחויבת להחזיר את הסכום שיועבר אליה.

אשר למבקש 2 טען, כי מדובר במי שנמצא בהליך פשיטת רגל וכל נכסיו כונסו ואין ביכולתו לעמוד בתשלום הקנס, וככל שלא יעוכב הביצוע ונוכח סיכויי הערעור הנטען לעיל, יש ובשל חלף הקנס במאסר, הוא יישב במאסר על לא עוול בכפו, ככל שיתקבל ערעורו.

בתשובה לטענות אלה השיב ב"כ המשיבה, כי הכלל בעבירות קנס הוא, שאין עיכוב ביצוע.

עמוד 1

הוא התנגד גם לטענות ב"כ המבקש בעניין סיכויי הערעור. אשר למצבו הכלכלי של המבקש 2, טען כי ממלא יוטל עליו קנס, אף אם יתקבל ערעורו, ועל כן צריך הוא להתחיל ולשלם את הקנס, וכמו כן, קיימת למבקש 2 הדרך לפנות לבית המשפט קמא בבקשה לפריסת הקנס.

שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש מכאן ומכאן.

אשר למבקשת 1 אני מוצא לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע. הטענה, כי לו ישולם הקנס לקרן, אליה מנותב הקנס על פי הדין בעבירות מסוג זה, היא לא תוכל להשיבו, היא טענה בעלמא שאין לה אחיזה במציאות. במהלך הדיון אף הצעתי לב"כ המבקשת, כי חלף העברת הקנס לקרן, יופקדו הסכומים בשלב זה, כפתרון ביניים בקופת בית המשפט, אולם גם לכך לא הסכימה המבקשת 1, ככל הנראה, משום שהסיבה לאי רצונה לתשלום הקנס נובעת מטעמים אחרים, שלא פורטו בפני.

לא כן באשר למבקש מס' 2. ב"כ המבקש מס' 2 הציג בפני את מסמכי התיק הרלבנטיים מתיק הפש"ר, שאכן מעידים, כי מצבו הכלכלי קשה וכי נקבע לו תשלום חודשי על חשבון חוב התיק הנ"ל בסכום של מאות שקלים בלבד, נוכח יכולתו. בנסיבות אלה, ברור, כי אם יתקבל הערעור והמבקש ייאסר עקב אי יכולתו לשלם את הקנס, ייגרם לו נזק בלתי הפיך.

אשר לסיכויי הערעור, אין בדעתי להיכנס לעומק הטיעונים. די יהא בכך ששוכנעתי כי מדובר בשאלה רצינית שעל ערכאת הערעור לדון בה, כדי לקבל את בקשת עיכוב הביצוע, וכך אני מורה לגבי מבקש מס' 2.

סוף דבר, הבקשה באשר למבקשת מס' 1 נדחית ומתקבלת באשר למבקש מס' 2, וזאת עד למתן פסק דין בערעור.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ה, 26 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.